

zizaniarum hoc dixit dominus: Venit inimicus
 et supseminavit zizania. Cum autem crevisset
 herba et fructum fecisset: tunc apparuerunt zi-
 zania. Ergo venit inimicus et supseminavit
 zizania. Sed quid fecit tritico: Non oppri-
 mitur zizanijs frumentum: imo pro tolerantia
 zizaniarum crescit fructus frumentorum. Ipse
 enim dominus dixit quibusdam operarijs vo-
 lentibus eradicare zizania: Sinite utraque cre-
 scere usque ad messem: ne forte cum vultis era-
 dicare zizania: eradicetis simul et frumen-
 tum: sed in tempore messis dicam messoribus: Col-
 ligite primum zizania et alligate fasciculos ad
 comburendum: frumentum autem recedite in hor-
 reum. Ille est finis anni: messis seculi. Be-
 nedices coronam anni benignitatis tue. Co-
 ronam ubi audis: gloria victoriae significat.
 Quia diabolus: et habebis coronam. Bene-
 dices coronam anni benignitatis tue. Rur-
 sus commendat benignitatem dei: ne quisquam
 suis meritis gloriatur: Et campi tui reple-
 bunt ubertate. Pinguescent fines
 deserti: et colles exultatione acci-
 gent. Campi: colles: fines deserti: idem.
 Ipsi sunt homines. Campi: propter equalita-
 tem. Ergo propter equalitatem: inde dicti sunt
 campi populi iusti. Colles: propter erectionem:
 quia erigit in se deus eos qui se huiusmodi
 fines deserti: omnes gentes. Quare fines de-
 ferti: Deserti erant: nullus ad eos propheta mis-
 sus erat: Sic erant illi quos heremus: quia non
 transit homo. Nullum verbum dei missum erat
 ad gentes. Solum populo israel predicauerunt
 prophete. Venit enim ad dominum: crediderunt fru-
 menta in ipso populo iudeorum. Nam dixit tunc
 discipulis: Videtis quia albe sunt regiones ad
 messem: et videte: quia albe sunt regiones ad mes-
 sem. Fuit ergo messis prima: erit secunda in
 ultimo seculo. Ad messis prima de iudeis: qui mu-
 tebantur ad illos prophete annunciantes ven-
 turum salvatorem. Ideo dixit discipulis suis
 dominus: Videte quia albe sunt regiones ad
 messem: regiones utraque iudee. Alii inquit la-
 borauerunt: et vos in eorum labores intrastis.
 Laborauerunt prophete ut seminarent: et vos
 cum falce intrastis ad aliorum labores. Fa-
 cta est ergo prima messis: et inde de ipso fru-
 mento quod tunc purgatum est: seminatum est
 orbis terrarum: ut surgat alia messis que in fi-
 ne metenda est. In secunda messe supsemi-
 nata sunt zizania: modo hic laborat. Quo
 modo in illa prima laborauerunt prophete: quo
 usque veniret dominus: Sic in ista secunda la-
 borauerunt apostoli: et omnes predicatorum

Alia lra.
 et specios.

veritatis laborant: quousque in finem domi-
 nus mittat in messem angelos suos. Antea
 ergo desertum erat: sed pinguescent fines
 deserti. Ecce ubi prophete non sonuerunt: do-
 minus prophetarum acceptus est. Pinguescent
 fines deserti: et exultatione colles accingent.
Induti sunt arietes ovium: Subau-
 diendum exultatione. Quia enim exultatione
 colles accingent: hac induit arietes ovium.
 Ipsi arietes: qui colles. Colles enim: emi-
 nentiore gratia. Arietes: quia duces gre-
 gum. Arietes ergo apostoli induiti sunt ex-
 ultatione: gaudent fructibus suis: non sine
 causa laborauerunt: non sine causa predicave-
 runt. Induti sunt arietes ovium. **E**t
 ualles abundabunt frumento. Et hu-
 miles populi multum fructum afferent. Cla-
 mabunt. Inde abundabunt frumento: quia
 clamabunt. Quid clamabunt: Et tamen hym-
 num dicent. Aliud est. n. clamare aduersus
 deum: aliud hymnum dicere: aliud clamare sacre-
 legum: aliud clamare laudes dei. Si clamatis
 blasphemiam: spinas protulisti. Si clamatis in
 hymno: abundas frumento.

Alia lra.
 et ualles.

ExPLICIT Tractatus de ps. LXIII.
INCIPIT Tractatus de ps. LXV.

Ascribitur in titulo psalmi iste. **I**n
 fine: canticum psalmi resurre-
 ctionis. In fine cum auditis quoniam
 psalmi proficiant: in christo intelligite: dice-
 te apostolo: Finis enim legis christus ad ius-
 ticiam omni crediti. Quod ergo hic cantetur resur-
 rectio: et cuius resurrectio: quantum ipse aperire et
 donare dignatur: audietur. Resurrectionem
 enim christiani nouimus in capite nostro iam
 factam: et in membris futuram. Caput eccle-
 sie christus est: membra christi ecclesia. Quod pre-
 cessit in capite: sequetur in corpore. Hec est spes
 nostra: ad hoc credimus: ad hoc duramus
 et perseueramus in tanta malignitate huius se-
 culi: solante nos spe: antequam spes fiat res.
 Res enim erit cum et nos resurrexerimus: et in ce-
 lestem habitum commutati equales angelis fa-
 cti fuerimus. Quis hoc sperare auderet:
 nisi veritas promitteret: Hanc autem spem pro-
 missam sibi iudei tenebant: et de bonis: et
 de quasi iustis operibus: multum gloria-
 bantur quod acceperant legem secundam quam viuere
 do: et hic haberent bona carnalia: et in resur-
 rectione mortuorum talia sperabant de qua-
 libet hic gaudebant: Propterea saduceis qui
 negabant futuram resurrectionem: iudei re-
 spondere non poterant proponentibus que-
 stionem quam domino proposuerunt idem saducei.

Alia lra.
 et ualles.
 Expone
 Abilate de
 terra: No ergo
 et frates quia
 ualles eccle. toto

Hinc enim intelligimus eos hanc questionem solvere non potuisse: quia domino solvente mirati sunt. Proponebant ergo saducei questionem de quadam muliere que habuit septem viros: non simul sed succedentes sibi. Erat enim hoc legem ad populum propagandum: ut qui forte sine liberis defungeretur: frater eius si haberet: acciperet uxorem eius: ad resuscitandum seminem fratri suo. Proposita ergo illa muliere que habuit septem viros omnes mortuos sine liberis: et ad hoc officium implendum ducebant fratris uxorem: dixerunt querentes: in resurrectione cuius corporis erit uxor? Proculdubio iudei non fatigarent: non deficerent in ista questione: si non talia sibi in resurrectione sperarent: qualia agebant in hac vita. His autem equalitatem angelorum permittens non humanam carnis corruptionem aut illis: Erratis: nescientes scripturas neque virtutem dei. In resurrectione enim neque nubent neque uxores ducunt: neque enim incipient mori: sicut erunt equales angelis dei. Demonstravit quod ibi sit necessaria successio: ubi dolet decessio. Ibi quoque decessores non erunt nec successores querent. Ad hoc scribitur: non enim incipient mori. Verumtamen quia iudei tenebant: et si carnaliter spiritus resurrectionis future: gauisum sunt rursus esse saduceis cum quibus illis erat de hac anticipata et obscura questione certamen. Tenebant ergo iudei spiritus resurrectionis mortuorum: et solite ad beatam vitam resurrecturos putabant propter opus legis: propter iustificationes scripturarum quas habebant soli iudei: et gentes non habebant. Crucifixus est christus cecitas ex parte in israel facta est: ut plenitudo gentium intraret. Hoc apostolo dicente: et cepit etiam gentibus permitti resurrectio mortuorum: creditibus in Jesum christum quod resurrexit. Inde psalmus iste est aduersum presumptionem et superbiam iudeorum: pro fide gentium ad eandem spiritus resurrectionis vocatarum. Quodammodo fratres mei animam psalmi audistis in hoc quod dixi: in hoc quod proposui: tota vestra suspendat intentio. Hunc vos nulla cogitatio auertat: contra presumptionem dicentium iudeorum: qui de iustificationibus legis sperabant sibi resurrectionem: et crucifixerunt christum qui primus resurrexit: non membra resurrectura solos iudeos habituros: sed omnes qui in eum credidissent: id est omnes gentes. Inde cepit.

Expositio psalmi.

Iubilate deo: Qui: Omnis terra: Non ergo sola iudea. Unde te fratres quemadmodum commendat vniuersitas ecclesie toto orbe diffuse: et non so-

lum dolete iudeos: qui gratiam istarum gentibus inuidebant: sed plus hereticos plangite. Si enim dolendi sunt qui collecti non sunt: quanto amplius qui collecti diuisi sunt. Iubilate deo omnis terra. Quid est iubilate? In voce erumpite gaudiorum: si non potestis verbis. Non enim verbis iubilat: sed solus gaudientium sonitus redditur quasi peritientis parentis cordis leticiam in vocem rei concepte que verbis explicari non possit. Iubilate deo omnis terra. Nemo iubilet in parte: nemo in quibus iubilet in parte: omnis terra iubilet: catholica iubilet: catholica totum tenet. Quicumque partem tenet et a toto percipit: iululare vult non iubilare. Iubilate deo omnis terra. Psallite laudem nominis eius. Quid dicit: Psallite vobis: benedicat nomen eius. Quid sit autem psallere: bene dicitur: et credo meminisse caritatem vestram. Psallere: est organum etiam assumere quod psalterium dicitur: et pulsus atque ope manuum vocibus concordare. Si ergo iubilatis quod dominus audiat: psallite etiam quod homines videant et audiant: sed non propter nomen vestrum. Cauete enim facere iusticiam vestram coram hominibus: ut videamini ab eis. Et propter cuius nomen inquit psallat: ut non videantur ab hominibus opera mea: Attende alio loco. Luceant opera vestra bona coram hominibus: ut videant bona facta vestra: et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Unde bona facta vestra: et glorificent non vos sed deum. Nam si propter vos glorificandos facitis opera bona: respondet quod ipse dixit de quibusdam talibus: Amen dico vobis: proceperunt mercedem suam. Et iterum: Alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum qui in celis est. Ergo inquit debeo abscondere opera mea: ne faciam coram hominibus. Non. Sed quid ait: Luceant opera vestra coram hominibus. Anteps ergo remanebo. Hac mihi dicitis: Cauete facere iusticiam vestram coram hominibus: hac mihi dicitis: Luceant opera vestra bona coram hominibus: Quid obseruabo? Quid faciam? Quid relinquam? Nam non potest homo seruire duobus dominis diuersa iubentibus: quod nec vni diuersa iubenti. Non ait dominus: diuersa iubeo. Finem attende: in finem canta: quo fine facias: vide. Si ideo facis ut tu glorificeris: sed prohibuit: si autem ideo ut deus glorificet: hoc iussit. Psallite ergo non nomini vobis: sed nomini domini dei vestri. Vos psallite ille laudet: vos bene viuite ille glorificetur. Unde enim habetis ipsum bene viuere? Si eternum haberetis: nunquam male vixissetis: si a vobis haberetis.

Alta lra.
f psalmi dicitur
t non habet.

nunq̄ bene vixissetis. Psallite autē nomi
ei⁹ dicite. **D**ate gloria laudi ei⁹. To-
tam intentōnē nostrā in laudem dei mittit:
nihil nobis reliquit vnde laudemur. Glo-
riemur inde magis ⁊ gaudeamus: illi inhe-
reamus: in illo laudemur. Audistis cum le-
geretur **A**postol⁹. Videte vocationē ve-
stram fratres: quia nō multi sapientes s̄m
carnem: nō multi potentes: non multi no-
biles: sed stulta mūdi elegit deus: vt cōfun-
dat sapientes: ⁊ infirma mūdi elegit deus:
vt cōfundat fortia: et ignobilia mūdi ele-
git deus: et ea que nō sunt tanq̄ que sunt:
vt ea que sunt euacuent. **Q**uid voluit di-
cere? **Q**uid voluit ostendē? **D**escendit do-
min⁹ noster **J**esus christus in spiritu repa-
re genus humanū: ⁊ dare gratiā suam om-
nibus intelligentib⁹: quia gratiā illius non
ex meritis eorū: ⁊ ne quelibet p̄sona gloria
retur in carne infirmos elegit: nā inde non
est electus ille **N**athanael etiā. **Q**uid enī
tibi videtur: vt publicanum in teloneo se-
dentem eligeret **M**attheū: et non eligeret
Nathanael cui p̄hibuit testimoniū ipse dñs
dicens: **E**cce verus israelita in q̄ dolus nō
est. **I**ntelligit ergo **N**athanael iste doctus
fuisse in lege: nō quia doctos nō erat electu-
rus: sed si ip̄os primo elegisset: doctrine sue
merito se electos putarent: ita illorum sci-
entia laudaret: ⁊ laus christi gratie minue-
retur. **P**erhibuit testimoniū tanq̄ bono fi-
deli in quo dolus nō erat: sed tamē eum nō
assumpsit inter illos discipulos quos primū
idiotas elegit. **E**t vnde intelligimus qd̄ ille
peritus erat legis? **Q**uādo audiuit ab vno
ex eis qui secuti erant dominū dicentē: **I**n-
venimus messiaz: qd̄ interpretat̄ christus:
quesiuit vnde: et dictū est a **N**azareth. **E**t
ille: a **N**azareth potest aliqd̄ boni eē. **P**ro-
culdubio qui intellexit: qz a **N**azareth pōt
aliquid boni esse peritus erat legis: ⁊ bene
p̄phetas inspexerat. **N**oui esse in illi⁹ v̄bis
aliam p̄nunciationē: sed a prudentiorib⁹
non est approbata: vt quasi despasse vide-
retur: ille cum audiēs dixisset: a **N**azareth
pōt aliqd̄ boni esse: id est nūquid pōt: **S**ic
p̄nunciando quasi desparet. **S**equit̄ autē
ibi: **V**eni ⁊ vide. **H**ec verba: id est veni et
vide vtrāq̄ possunt p̄nunciationem sequi:
Si dicas: quasi nō credēs a **N**azareth pōt
aliquid boni esse: **R**espōdet. **V**eni ⁊ vide
qd̄ nō credis. **R**ursus si dicas cōfirmās: a
nazareth aliqd̄ boni eē. **R**ūdet veni ⁊ vide
qd̄ credis q̄ bonū sit bonū qd̄ nūcio a **N**a-

zareth: ⁊ q̄ recte credas veni ⁊ expire. **H**ic
tamē estimatur doctus ille in lege fuisse: qz
non est electus inter discipulos ab illo qui
stulta mundi prius elegit: cum tantū ei p̄bi-
buerit testimoniū dominus dicens: **E**cce
vere israelita in quo dolus non est. **E**legit
ergo dominus postea ⁊ oratores: sed illi su-
perbirent si prius elegerit piscatores. **E**le-
git diuites: sed dicerent merito diuitiarum
suarū se electos esse: nisi p̄mo elegisset pau-
peres. **E**legit imperatores postea: sed me-
li⁹ ē vt romā cum venerit imperator depo-
sito diademate ploret ad memoriā piscato-
ris: q̄ vt piscator ploret ad memoriāz im-
peratoris. **I**nfirma enī mūdi elegit de⁹: vt cō-
fundat fortia: et ignobilia mundi elegit: et
ea que nō sunt tanq̄ ea que sunt: vt ea que
sunt euacuerent. **E**t quid sequit̄? **C**onclu-
sit apostol⁹: vt non gloriē coram deo om-
nis caro. **V**idete quēadmodū nobis ab-
stulit gloriā: vt daret gloriāz. **A**bstulit no-
stram: vt daret suam. **A**bstulit inanem: vt
daret plenā. **A**bstulit nutantē: vt daret so-
lidam. **Q**uāto ergo gloria nostra fortior et
firmior: qz in deo est. **N**on ergo in te debes
gloriarī quod p̄hibuit veritas: sed qd̄ ait
apostol⁹ hoc p̄cepit veritas: qui gloriā in
domino gloriē. **D**ate ergo gloriā laudi
eius: nolite imitari iudeos: qui quasi meri-
tis suis volebant tribuere iustificatiōes su-
as: et inuidebant gentibus accedentibus
ad gratiā euāgelicā: vt peccata omnia do-
naret eis: quasi illi non haberent qd̄ dona-
retur sibi quasi iam boni operarij mercedē
expectantes: ⁊ cuz adhuc egroti essent: sa-
nos se esse putabant: inde piculosius egro-
tabāt. **N**ā simul mitius egrotarent: nō q̄si
frenetici medicum occiderent. **D**ate glo-
riā laudi eius. **D**icite deo q̄ timē-
da sunt opera tua: **Q**uare timenda et
non amanda: **A**udi alias vocem **P**salmi.
Seruite domino in timore: et exultate ei cū
tremore. **Q**uid sibi hoc vult? **A**udi voces
apostoli. **C**um timore inquit ⁊ tremore ve-
strā ip̄soꝝ salutem opamini. **Q**uare cuz ti-
more ⁊ tremore: subiecit causam: **D**eus est
enī qui opatur in nobis ⁊ velle et p̄ficere p̄
bona voluntate. **S**i ergo deus opat̄ in te:
gr̄a dei oparis nō virib⁹ tuis. **E**rgo si gau-
des: ⁊ time: ne forte qd̄ datū ē hūili: aufe-
rat sup̄bo. **N**ā vt noueritis b̄ esse factū de
ip̄a sup̄bia iudeoꝝ q̄si se ex opib⁹ legi iustifi-
cātū: ⁊ iō gaudētū: dic̄ ali⁹ p̄s. **H**i i curri-
b⁹: ⁊ hi i eq̄s: q̄si in suis q̄busdam passib⁹ et

Alia lra.
† terribilia.
† domine.

Instrumentis ad erectionē suam. Nos autē inquit in nomine domini dei nostri magnificabimur. Hi in curribus: et hi in equis: nos autē in nomine domini dei nostri magnificabimur. Uide quēadmodū illi extollebant in se: vide quēadmodū illi gloriabant in deo: propterea quid secuti estis? Illis obligati sunt pedes et ceciderunt: nos autē surreximus et erecti sumus. Audi ipm dominū nostrū hoc idem dicentē: Ego inquit veni: ut qui nō vident videant: et qui vident ceci fiant. Uide in vna pte bonitatē: in alia q̄si maliciā. Sed qd meli' illo: Quid misericordi? Quid iustius: Quare q̄ nō vidēt videant: Propter bonitates. Quare et qui vident ceci fiant: Propter elationē. Et vere videbant: et facti sunt ceci: Nō videbāt: s̄ videre sibi videbant. Nā ecce videte fratres cum dicerent ipi iudei nō sumus ceci: ait illis dominus: Si ceci essetis: peccatū nō haberetis. Nō autē quia dicatis videmus: peccatū vestrū in vobis manet. Ad medicū venisti: videre te dicis: cessabunt colliria: sp̄ cecus remanebis. Cōsitere te cecū: ut illuminari merearis. Attēde iudeos: attende gentes qui nō vident: videant inquit: Ideo veni ut qui vident ceci fiant. Ip̄m dominū ch̄stū in carne videbant iudei: gentes nō videbant. Ecce qui viderunt crucifixerunt: qui nō viderūt crediderūt. Ergo qd fecisti o ch̄ste: aduersus sup̄bos qd fecisti? Uidem' quia dignatus es et membra tua sumus: videmus abscondisti deū: obiecasti hominē. Quare hoc? Ut cecitas ex pte in israel fieret: et plenitudo gentiū intraret. Ad hoc abscondisti deū: et hoīem aspectib' obiecasti. Uidebant et nō videbāt. Uidebant qd acceperas: et non videbant quod eras. Uidebant formā serui: nō videbāt formā dei. Formā serui qua maior est pater: non formā dei propter quā modo audistis: Ego et pater vnū sumus. Lenuerūt qd videbāt: crucifixerūt qd videbant: insultauerunt ei quē videbant: nō agnouerunt qui latebat. Audi aplm dicentē: Si em̄ cognouissent: nunq̄ dominū glorie crucifixissent. Ergo gentes que vocate estis attēdite ramos precisos propter seueritatē: vos autem insertos propter bonitatē et p̄cipes factos pinguedinis oleo: nō altū sapiētes: id est nō sup̄bientes. Non em̄ tu radicem portas: ait: sed radix te: magis terreamini: qz videtis amputatos ramos naturales. Iudei em̄ p̄ patriarchas venerūt: de carne Ab̄rae nati sunt.

Et quid ait apostolus? Sed dicis: fracti sunt rami ut ego inserar. Bene propter infidelitatem fracti sunt: tu autē inquit fide stas: noli altum sapere: sed time. Si enim naturalibus ramis de' nō peccat: neq̄ tibi parceret. Attēde q̄ ramos fractos: et te insertū noli extolli super ramos fractos: s̄ magis dicite deo: q̄ me tuēda sūt opa tua. Fr̄es si aduers' iudeos olim p̄cisos de radice patriarcharū extollere nos nō debem': sed timere pot' et dicere deo: q̄ timēda sunt opa tua: quāto minus nos debem' extollere aduersus recētia vulnera p̄cisionū: Precisi sunt autē iudei de ip̄a insertōne: p̄cisi sunt heretici: sed neq̄ illos nos extollere debemus: ne forte p̄cidi mereamur q̄s delectat insultare p̄cisis. Fratres mei q̄liscūq̄ epi vox sonuit vobis: rogamus vos: ut caueatis quicūq̄ in ecclia estis: nolite insultare eis qui nō sunt intus: sed orate pot' ut et ipi int' sint. Potēs est em̄ de' iterū inserere illos. Be ip̄is iudeis dixit h̄ ap̄tus: et factū est i eis: Resurrexit d̄s: multi crediderūt: nō intellexerūt cū crucifigerēt: tñ postea crediderūt i em̄: et donatū est eis tam magnū delictū. Sufus d̄ni sanguis donat' ē homicidīs: ut nō dicā delictis: qz si cognouissent nunq̄ d̄m glorie crucifixissent. Nō homicidīs donat' ē: sufus sanguis innocētis: et ip̄m sanguinē quē p̄ infantā fuderūt: p̄ gratiā biberūt. Dicite ergo deo: q̄ timēda sunt opa tua. Unde timēda: Quia cecitas ex pte in isrl facta ē: ut plenitudo gentiū intraret. O gentiū plenitudo dic deo: q̄ timēda sunt opa tua: et sic gaude ut cōtremiscas: noli extolli super ramos precisos. Dicite deo: q̄ timēda sunt opa tua. In multitudine potentie tue metient tibi inimici tui. Ad hoc tibi inquit metient inimici tui: ut multa sit potentia tua. Quid est hoc? Intentiū audite. Potentia domini nostri Iesu ch̄sti: maxime apparuit in resurrectione. Unde psalmus iste titulum accepit. Et resurgens apparuit discipulis suis. Nō apparuit inimicis suis: sed discipulis suis. Crucifixus apparuit omnibus: resurgens fidelibus: ut etiaz postea qui vellet crederet: et credenti resurrectio p̄mitteret. Multi sancti multa miracula fecerūt: null' eorū mortuus resurrexit: qz et q̄ ab eis resuscitati sūt morturi resuscitati sunt. Intendat caritas vestra. Cōmendās d̄s opa sua dixit: operib' credite si mihi nō vultis credē. Et cōmendant etiam p̄terita opa p̄betarū: et si

Rhoma: 11-

Alia fra.
t virtutis.

non eadem: tamen multa eiusdem potentie. Ambulavit dñs sup mare: iussit et Petrus. Nūquid nō ibi erat ipse dñs: quādo se diuisit mare: vt Moyses cū populo israel trāsi eret: Idem domin⁹ illa faciebat. Qui fecit ista p carnē suā: ipse faciebat p carnē seruorū suorū: Illud tamē p suos suos nō fecit. naz ipse omnia faciebat vt aliqs ipoz mortuus esset: et resurgeret i vitā eternā. Quia ergo possent dicere iudei cū miracula faceret dñs: fecit h et Moyses: fecit h et Helias: fecit h et Helize⁹: possent sibi ista dicere: qz et illi mortuos resuscitauerūt: et multa miracula fecerūt. Propterea cum ab illo signū peteret: ppiū signū cōmendans quod i se solo futurū erat: ait: Generatio praua et amaranca signū querit: et signū non dabitur: nisi signum Jone pphete. Sicut enī fuit Jonas in ventre ceti tribus dieb⁹: et tribus noctib⁹: sic erit et fili⁹ hominis in corde terre tribus diebus et tribus noctib⁹. Quō fuit Jonas in ventre ceti: Nōne vt postea uiuus euomeret: Hoc fuit infernus dñs: qd Jone cetus. Hoc signū ppiū cōmendauit: hoc ē potētissimū. Potenti⁹ ē reuixisse mortuū: q̄ non fuisse mortuū. Adultudo potentie dñi fm qd homo factus est in virtute resurrectionis apparet. Hanc cōmendat et ap̄lus cum dicit: Non habens eam iusticiā que ex lege est: sed eā que est p fidē christi: que est ex deo iusticia in fide ad cognoscendū cum et virtutē resurrectionis ei⁹. Sic cōmendat et alio loco: Et si crucifixus ē ex infirmitate: sed uiuit ex virtute dei. Cum ḡ ista magna potentia dñi in resurrectione intelligat: vnde titulū psalm⁹ iste accepit: qd sibi vult: in multitudine potentie tue mentient tibi inimici tui: nisi vt sic intelligas: idō tibi mentient inimici tui: vt crucifigaris: idō crucifigeris: vt resurgas. Mendaciū ergo illoz ad cōmendandā multā potentia tuā valebit. Quare solent inimici mentiri: Ut potentiaz cuiusq̄ minuant de quo mentiuntur. Tibi inqt cōtra accidit. Nā minus appareret potentia tua: si illi tibi nō mentient. Attendite et ipm mendaciū falzorū testium in euangelio: et videte qz de resurrectione est. Cum enī dictū esset qd signum ostendis nobis: quia ista facis: excepto eo qd dixerat de Jona p aliā similitudinē: hoc ipm item dixit vt noueritis hoc ppiū signum maxime cōmendatū: Soluite templum inquit hoc: et in tribus diebus excitabo illud. Et illi dixerūt: Quadragita et sex

annis edificatū est templū hoc: et tu in triduo excitabis illud: Et euāgelista: qd illud eēt: exponēs. Hoc aut inqt: dicebat Iesus de tēplo corporis sui. Ecce hanc potentia iuam hominib⁹ se demonstraturū dicebat. Nā similitudinē de templo dederat ppter carnem suā qd erat templū latentis intus diuinitatis. Unde iudei templū foris videbant: lumē intus habitans nō videbāt. Ex istis v̄bis domini cōcinnauerūt falsi testes mendaciū qd contra eum dicerent: ex his ipis vbi cōmendat resurrectionē suā futuram loquēs de templo. Bixerunt enī falsi testes aduersus euz: cū quererēt ab eis: qd illum audissent dixisse blphemum: audiuius eum dicentē: Soluam templū hoc et p tridū reedificabo illud. Post tridū resuscitabo audierāt: soluā non audierāt: sed audierant soluite. Unū verbū mutauerūt et paucas litteras: vt falsum testimoniū molirent. Sed cui mutas verbus o hūana vanitas: so humana infirmitas: Verbo in cōmutabili verbū mutas. Adutas tu v̄bū tuū: nūquid mutas verbū dei: Unde alio loco dicitur: Et mentita est iniquitas sibi. Quare ergo tibi mentiti sunt inimici tui: o domine: cui iubilat omis terra: In multitudine potentie mentient tibi inimici tui. Bicut: soluā: cū tu dixeris: soluite. Quare te dixerunt dixisse: soluam: et non dixerunt qd dixisti: soluite? Ut q̄si ipi se a crimie soluti templi defenderēt sine causa. Christus enī quia voluit mortuus est: et tamē vos occidistis. Ecce cōcedimus vobis o mendaces: ipse soluit tēplū. Bictū ē enī ab ap̄lo: Qui me dilexit: et tradidit seipsum pro me. Bictū de patre: qui ppiū filio nō pepercit: sed p nobis omnib⁹ tradidit illū. Si ergo pater filiū tradidit: et filius semetipm tradidit: Judas quid fecit: Pater tradendo filiū ad mortē p nobis bñfecit: christ⁹ tradēdo seipm p nobis fecit bñ: tradēdo Judas magistrū p auaricia sua fecit male. Nō. ii. qd nobis p̄stitū est de passiōe christi: malicie Jude deputabit. Habet ille mercedem malicie: christ⁹ laudē grē. Proius ipse soluerit templū: ipse soluerit q̄ dixit: Potestatem habeo ponēdi animā meā: et p̄tatem habeo iterū sumēdi eā: nemo tollet eam a me: sed ego ipse pono eā a me: et iterū sumo eaz. Ipe soluerit templū gratia sua malicia vestra. In multitudine potentie tue mentientur tibi inimici tui. Ecce mentiuntur: ecce creditur eis: ecce opprimeris: ecce crucifi-

geris: ecce insultatur tibi: ecce caput agi-
tatur: Si filius dei es descende de cruce.
Ecce quādo vis animā ponis: et lancea la-
tus pcuteris: et sacramēta de latere tuo p-
fluunt: deponeris de ligno: inuolueris de
lintheaminibus: poneris in sepulchro: ad-
dunt custodes ne tollant te discipuli tui:
Venit hora resurrectionis tue: terra pcutit:
monumenta scindunt: resurgis occultus:
appares manifestus. Ubi sunt ergo illi mē-
daces: Ubi est falsum testimoniū maliuo-
lentie: Nonne in multitudine potentie tue
mentiti sunt tibi inimici tui: Ba et illos se-
pulchri custodes: referant quid viderint:
accipiant pecuniam et ipsi mentiant. Bicāt
etiam ipsi moniti pueri a pueris: dicant a
iudeis corrupti: qui in christo noluerunt
esse integri: dicant mentiant etiā ipsi. Quid
dicturi sunt: Bicite: videamus: mentiemini
in multitudine potentie domini. Quid
dicturi estis: Num dormirem⁹ nos: venerūt
discipuli et abstulerūt eum de monumēto.
O vere stulticia dormiēs: Aut vigilabas:
et phibere debuisti: Aut dormiebas: et qd
sit gestum nescisti. Accesserūt et ipsi menda-
cio inimicorū: auctus est et numerus men-
tientiū: vt augeret merces credentiū: quia
in multitudine potentie tue mentietur tibi
inimici tui. Ergo mentiti sunt: in multitudine
potētie tue mentiti sunt. Apparuiti con-
tra mendaces veracibus: et apparuiti eis
veracibus quos tu veraces fecisti. Rema-
neāt iudei in mēdacijs suis tibi: q: in mul-
titudine potētie tue mentiti sunt: fiat quod
sequitur. **Omnis terra adoret te et
psallat tibi: psallat nomini tuo ⁊ al-
tissime. Paulo ante humillime: mō altissi-
me. Humillime inter man⁹ mentientiū ini-
micorum: Altissime sup verticē laudantiū
angelorū. Omnis terra adoret te et psallat
tibi: psallat nomi tuo altissime. Veni-
te et videte opera domini: O gētes:
o vltimie nationes relinquitte iudeos men-
tientes: venite cōfiteutes. Venite et videte
opera domini. Terribilis in consilijs
sup filios hominū. Filius hominis et ipse
quidē dictus est: et vere filius hominis fact⁹
est. Vere fili⁹ dei in forma dei: vere fili⁹ ho-
minis i forma serui. Sed nolite formā istaz
serui ex aliorum similiū cōditione pensare.
Terribilis est in psilijs sup filios hominū.
Machinati sūt filij hominū cōsiliū ad cru-
cifigendū christū: crucifixus excecavit cru-
cifigentes. Quid ergo fecistis filij hominū**

machinando acuta cōsilia aduersus domi-
num vestrū: in quo latebat maiestas et ap-
parebat infirmitas: Vos machinati estis
cōsilia perdendi: Ille excecandi et saluā-
di. Excecandi superbos: saluandi humi-
les. Ad hoc autē superbos istos excecandi:
vt cecati humiliarent: humiliati confite-
retur: cōfessi illuminarent. Terribilis in cō-
silijs super filios hominū. Vere terribilis:
Ecce cecitas ex pte in israel facta est. Ecce
iudei ex quib⁹ natus est christus: foris sūt.
Ecce gentes que contra iudeā erant i chri-
sto: intus sunt. Terribilis in consilijs super
filios hominū. Propterea quid fecit terro-
re consilij sui: Conuertit mare in aridam.
Hoc em sequit. **Qui conuertit ma-
re in aridam: Mare erat mūdus ama-
rus salitate: turbulentus tempestate: seui-
ens fluctibus psecutionū mare erat. Lerte
in aridam puersum est mare: mō sicut aquā
dulcem mundus: quia falsa plenus erat.
Quis hoc fecit: Qui cōuertit mare in ari-
dam. Jam anima gentiū omniū quid di-
cit: Anima mea velut terra sine aqua tibi.
Qui cōuertit mare in aridam. In flumī-
ne ptransibunt pede. Illi ipsi qui con-
uerſi sunt in aridam cum essent antea ama-
ri: in flumine pede ptransibunt. Quid est
flumen: Flumen est omnis mortalitas secu-
li. Uide flumen: alia veniunt et transeunt:
alia transitura succedunt. Nonne sic fit in
aqua fluminis: qui de terra nascitur vt ma-
neat: Omnis qui natus est cedat: oportet
nascituro: et omnis iste ordo rerum laben-
tium fluius quidam est. In istum fluius
non se mutat cupida anima: non se mutat:
stet. Et quomō transiet delectationes rerū
piturarum: Credat in christū facile ptran-
sibit pede: transit illo duce: pede transit.
Quid est pede transire: Facile trāsire. Et
nō querat erat equū vt transeat: nō erigat
superbia ad transeunduz flumen: humilis
transit et ocius transit. In flumine ptran-
sibunt pede. **Ibi iocundabimur in
ipso. In bonis operibus iocūdare. O in-
dei de vestris operibus gloriāmini: depo-
nite superbiam gloriandi de vobis: sumi-
te grāiā iocūdandi i christo. Ibi em iocū-
dabimur: si nō i nobis: ibi iocūdabimur in
ipso. Qñ iocūdabimur: Cū flumē trāsieri-
m⁹ pede. vita etna pmitit resurrectio pmit-
tit: ibi caro nra iā nō erit flumē. Flumē em
mō ē: qñ mortal ē. Uidete si fiat aliq etas:
Pueri crescere volunt et nesciunt: spaciuz****

Alia lra.
psalmū dicat
tuo habet

Alia lra.
toci.

Alia lra.
t letabimur.

vite sue: annis succedēb⁹ minuit. Ad esu
ad iun⁹ anni: sed subtrahunt crescentibus:
sicut aqua flumis p⁹sus accedit: s⁹ a fonte
fcedit: z volūt cresce pueri vt careāt dñatu
maioy. Ecce crescūt: agit cito: pueniūt ad
iuuētutem. Qui excesserūt puericiā: si pos
sint teneāt iuuetutē. Trāsit z ipa: senectus
succedit: vel senect⁹ etna succedit: v⁹ sene
ct⁹ etna si morte auferat. q̄ flui⁹ est carnis
nascēt. Hūc fluiū mortalitatē nemo mor
talū rerū cōcupiscētia subuertat z rapiat:
facile trāsit q̄ hūiliter: id est pede transit du
ce illo qui p⁹ior trāsit: qui de torrente in
via vsq; ad mortē bibit: p⁹terea exaltauit
caput. Transētes ergo pede fluiū istuz:
id est facile transeuntes mortalitatē istam
fluentem ibi iocū dabimur in ipō. Adodo
autē in quo nisi in spe ipius? Et si em iocū
damur modo in spe iocūdamur: tunc autē
in ipō iocū dabimur: z modo in ipō sed per
spem: tunc autē facie ad faciem: ibi iocū da
bimur i ipō. In quo? Qui dominat⁹
in virtute sua in eternū: Naz nos quā
virtutē habemus: Nūquid eternā: Si eter
na esset virtus nostra: nō lapsi essemus: nō
cecidissemus in peccatū: nō meruissemus
mortalitatē penalem. Ille volūtate susce
pit: quia nos meritū nostrum detecit. Qui
dominat⁹ in virtute sua in eternū: Eius p⁹
cipēs efficiemur in cui⁹ virtute nos erimus
fortes: ille autē in sua. Nos illuminati: ille
lumen illuminans. Nos auersi ab illo con
tenezamur: ille auerti a se nō potest. Calo
re ipius accendimur vnde recedētes frigi
di eramus: accedētes rursū accēdimur.
Ergo dicamus ei: custodiat nos in virtute
sua: qz in ipō iocū dabimur qui dominat⁹ in
virtute sua in eternū. Sed nō hoc solis iu
deis presstitit credētib⁹: quia multū se ex
tulerūt iudei de virtute sua p⁹sumentes: po
stea coguerūt i cui⁹ vtute fuerūt salubriter
fortes: z quidā eoy crediderūt: s⁹ nō sufficit
christo: mltū ē qd dedit: magnū p⁹ciū dedit:
nō p solis iudeis debuit valere qd dedit.
Oculi ei⁹ sup gētes respiciūt. Ergo
oculi eius sup gentes respiciunt. Et qd fa
ciamus. Adumrabunt iudei: dicturi sunt
iudei quod nobis hoc z illis: nobis euāge
lium: illis euangelū: nobis gratiā resurre
ctionis: z illis gratiā resurrectōis: nihil no
bis pdest qd nos legem accepim⁹: z i iusti
ficationib⁹ legis viximus: z tenuimus pre
cepta patrū: nihil valebit hoc illis qd no
bis. Non litigent: non contendant. Qui

amaricant non exaltent in semet
ipsis. O caro misera z tabescēs: nōne pec
catrix es: Quid clamat lingua tua: Atten
datur conscientia. Omnes enim peccaue
runt z egent gloria dei. Agnosce te infirmi
tas humana: accepisti legem vt p⁹uarica
trix legis esses. Non enim tenuisti z imple
sti quod accepisti. Accessit tibi ex lege non
iustificatio quam lex iubet: sed p⁹uaricatio
quam tu fecisti. Si ergo abundauit pecca
tum: quid inuides supabundanti gratie?
Noli amaricare: qz q̄ amaricant nō exaltē
tur. Quasi maledixisse videtur qui amari
cant non exaltent: imo exaltent sed non in
seipsis. Humiliant in seipsis: exaltentur in
christo. Qui enim se humiliat exaltabitur:
z qui se exaltat humiliabit. Qui amaricat
non exaltentur in seipsis. Benedicite
gentes deum nostrū: Ecce repulsi sūt
qui amaricant: reddita est illis ratio: aliqui
conuersi: sunt aliqui superbi remanserunt.
Non vos terreat qui gratiam euāgelicaz
inuidet gentibus: iam venit semē Abrae
in quo benedicunt omnes gentes. Bene
dicite in quo benedicimini: benedicite gen
tes deum nostrū. Et t⁹ audite vocē lau
dis eius. Ne vos ipsos laudatis. sed ipm
laudatis. Que est vox laudis eius: Quia
gratia ipius sumus: quicquid boni sumus.
Qui posuit animā meam in vi
tam: Ecce vox laudis ei⁹: qui posuit ani
mā meam i vitā. Ergo i morte erat: erat in
morte: erat in te. Inde est quod nō debui
stis exaltari in vobis ipsis. Ecce in morte
erat in te. Tūc erat in vita nisi in illo qui di
xit: Ego sum via: veritas: z vita: Quomō
q̄busdā credētib⁹ ait apls: Fuiſtis aliqui te
nebre: nūc aut lux i dño. Tenebre q̄ in vo
bis: lux i dño: sic mors i vobis: vita i dño.
Qui posuit animā meam in vitam. Ec
ce posuit animā nostram in vitā: quia cre
dimus in eum qui in vita posuit animam
nostram. Sed quid deinde opus est nisi vt
p⁹seueremus vsq; in finem: Et hoc quis da
bit: nisi de quo consequenter dictum est:
Et non dedit in motum pedes me
os. Ipse posuit animā meam in vitam: ipse
regit z pedes ne nutēt: ne moueant z dent
in motū: z ipse nos facit viuere: ipse p⁹seue
rare vsq; in finem vt in eternum viuamus.
Et non dedit in motū pedes meos. Qua
re s⁹ dixisti: z nō dedit i motū pedes meos?
Quid. n. passus es: aut qd pati potuisti vt
mouerēt pedes tui: Quid: Audi q̄ sequat

Alia tra.
t exaspera.

Alia tra.
t auditi facit

Alia tra.
t ad

Alia tra.
t comotionē.

ſre dixi nō dedit in motū pedes meos: q̄
mlta paſſuri ſum⁹ de qb⁹ mouerent de via
pedes noſtri niſi ipſe reget: ⁊ eos in mo-
tū nō daret. **Que ſūt iſta: Qm̄ p̄ba-
ſti nos deus: igniſti nos ſicut igni-
tur argentū. Nō igniſti ſicut ſenū: ſed ſi-
cut argentū. Adhibendo nobis ignē: non
in cinerē p̄uertuſti: ſ; ſordes abluuſti. Igni-
ſti nos ſicut igniſ argentū. Et vide quō ſe-
uit deus in illos quoz aīaz poſuit in vitā.**

Alia ſa.
ſ igne nos exa-
minaſti ſic exa-
minatur.

Alia ſa.
ſ laqueū.

Induſti nos in muſcipulam:
Nō vt capti moreremur: ſed vnde liberati
expiremur. **Doſuiſti tribulatiōes in
dorſo noſtro. Erecti enī male ſupbi era-
mus: male erecti curuati ſumus: vt curua-
ri bene erigeremur. Doſuiſti tribulatio-
nes i dorſo noſtro. Impoſuiſti homi-
nes ſup capita nra. Hec oīa paſſa eſt
eccleſia varijs ⁊ diuerſis p̄ſecutionib⁹: paſ-
ſa eſt hoc ſingillatim: ⁊ nō patit etiā. Non
enī quiſq̄ eſt qui ſe in hac vita ab his tē-
ptationib⁹ pōt dicere imūnē. Ergo impo-
nat ⁊ hoīes ſup capita noſtra: tolerem⁹ q̄s
nolum⁹: patimur ſupiores aliq̄n quos no-
uimus p̄iores. Peccata autē ſi deſunt bene
ſupior eſt hō: quāto autē plura aſſunt: tāto
eſt inferior. Et bonū eſt vt cōſiderem⁹ nos
peccatores eſſe: ⁊ ſic tolerem⁹ impoſitos ſu-
per capita noſtra: vt ⁊ nos deo cōſiteamur
q̄ digne patimur. Quid enī indigne pate-
ris qd̄ ſecit q̄ iuſt⁹ eſt: Doſuiſti tribulatiōes
in dorſo nro: impoſuiſti hoīes ſup capita
noſtra. Scire videt de⁹ cū iſta facit: ne me
tuas qm̄ pater eſt: nunq̄ ſic ſeuit vt p̄dat.
Qm̄ male viuīs ſi p̄cit pl⁹ irāſcit. Omnino
iſte tribulatiōes flagella ſunt corrigentis:
ne ſit ſnīa punientis. Doſuiſti tribulatio-
nes in dorſo noſtro: impoſuiſti homīes ſu-
per capita noſtra. **Trāſiuimus per
ignē ⁊ aquā: Ignis ⁊ aqua: vtrūq̄ p̄ri-
culū eſt in hac vita. Certe videt aqua ignē
extinguere: ⁊ ignis videt aquā ſiccare. Iſte
ipſe temptatiōes ſunt: quib⁹ abundat hec
vita. Ignis vit: aqua corū ſupit: vtrūq̄ me-
tuendū: ⁊ vſtio tribulatiōis: ⁊ aqua corru-
ptionis. Qm̄ ſunt res anguſte ⁊ alique que
infelicitateſ dicunt in hoc mūdo: quaſi ignis
eſt. qm̄ ſunt res p̄ſpere ⁊ abundātia ſe-
culi circūfluit: quaſi aqua eſt. Vide ne te
ignis exurat: ne aqua corūpat. Firm⁹ eſto
aduerſus ignē: coqui te oportet tanq̄ vas
ſictū: mittere i caminū: vt firmeſt qd̄ forma-
tū ē. Glas q̄ qd̄ i igne firmatū ē aquā nō ti-
met: vas autē ſi ſolidatū igne nō fuerit tāq̄****

luti aqua ſoluet. **Noli feſtinare ad aquā:
per ignē trāſi ad aquā: vt trāſeas ⁊ aquaz.**
Propterea in ſacramētis ⁊ in cathetizan-
do ⁊ in exorcizādo: adhibet prius ignis.
Nā vñ plerūq̄ imūdi ſpūs clamāt ardeo:
ſi ille ignis nō eſt: Poſt ignē autē exorcismi
venit ad baptiſmū: vt ab igne ad aquam:
ab aqua in refrigeriū. Quod autē in ſacra-
mētis: ſ; etiā i tēptationib⁹ hui⁹ ſeculi. An-
guſtia timoris accedit prima vice ignis:
poſtea ablato timore metuendū eſt ne fel-
citas mundana corumpat. Luz autē te ig-
nis crepare nō fecerit: ⁊ in aquā nō miſerū
ſed enataueris: p̄ diſciplinā tranſis ad re-
quiem: ⁊ tranſiens p̄ ignē et aquā educe-
ris in refrigeriū. Quaz enī rerū ſigna ſūt
in ſacramētis: ipſe res ſunt in illa p̄fectio-
ne vite eterne. Nā cum tranſierim⁹ ad illō
refrigeriū fratres chariſſimi: nullū ibi time-
bimus inimicū: nullū temptatorē: nullum
inuidū: nullū ignē: nullā aquā: p̄petuū ibi
refrigeriū erit. Refrigeriū p̄pter q̄etē dici-
tur. Nā ſi dicas calorem: verū eſt: ſi dicas
refrigeriū verū eſt. Si enī refrigeriū male
accipias: quaſi torpescimus ibi: nō autē tor-
pescimus ibi: ſed requieſcim⁹: nec quia ca-
lor dicit eſtuabim⁹ ibi: ſed ſeruem⁹ ſpiritu.
Attēde ipſuz calozē in alio p̄ſalmo: Hec ē
qui ſe abſcondat a calore eius. Quid dic
⁊ Ap̄ls. Spiritu ſeruētes. Ergo tranſiui-
mus p̄ ignē ⁊ aquam. **Et eduxiſti nos
in refrigeriū. Attēde quia nō tantū de
refrigerio: ſed nec de ipō igne optabili ta-
cuit. Introibo in domū tuā i ho-
locauſtis. Quid eſt holocaustū: Totū
incenſum: ſed igne diuino. Holocaustum
enī dicit ſacrificiū cū totū accendit. Alie
ſūt partes ſacrificioz: aliud holocaustū.
Quādo totū ardet: ⁊ totū ſumit igne di-
uino holocaustū dicit: qm̄ pars ſacrificiū.
Omne quidē holocaustū ſacrificium: ſed
nō omne ſacrificiū holocaustū. Holocauſta
enī p̄mittit: corpus chriſti loquit: vnitas
chriſti loquit: Introibo i domū tuā in ho-
locauſtis. Totū enim meū ſumit ignis tu-
us. nihil mei remaneat mihi: totū ſit tibi.
Hoc autē erit in reſurrectione iuſtoz: quan-
do ⁊ corruptibile hoc induent incorrupti-
onem: ⁊ mortale hoc induent immortalitē
tūc fiet quod ſcriptū eſt. Abſorpta ē mors
in victoriā. Victoria quaſi ignis diuinus
eſt: cū abſorbet mortē noſtrā holocaustū
eſt: non remanet mortale aliquid i carne:
non remanet culpabile aliquid in ſpiritu:**

totuz ex mortali vita psumetur: vt in eter-
na vita psumat: vt a morte seruemur in vi-
tam. Erunt ergo illa holocausta. Et qd erit
in holocaustis: Redda tibi vota mea
que distinxerunt labia mea. Que est
distinctio in votis: Hec est distinctio. Ut
te accuses: illu laudes. Te intelligas crea-
tura: illu creatoru. Te tenebras: illu illumi-
natoru: cui dicas: Tu illumina lucerna
mea: dñe deo meo illumina tenebras meas.
Nā qñ dixerit o aia: qz ex te tibi lucet: si di-
stinguis: si si distingues: nō reddes vota disti-
cta. Redde vota distincta: cōfiteri te mu-
tabile: illu incōmutabile: cōfiteri te sine il-
lo nihil esse: ipm aut sine te pfectu esse: te in-
digere illo: illu tui nō indigere. Clama ad
illuz: Dixi dñe deus meus es tu: qñ bo-
noru meoz nō indiges. Jam z qd te in ho-
locaustu assumit deus: nō ille crescit: nō il-
le auget: nō ille ditior: non ille instructior
fit: tibi est melius quicquid de te p te facit
nō ei qui facit. Hec si discernas: reddis vo-
ta deo tuo: que distinxerunt labia tua. Red-
dam tibi vota mea: que distinxerunt labia
mea. Et locutu est os meū: in tri-
bulatione mea. Qd dulcis est sepe tri-
bulatio: qz necessaria est tibi. Quid ibi lo-
cutu est os ipius in tribulatione sua: Ho-
locausta medullata offeram tibi: Quid est medullata: Intus teneā carna-
tem tuā: nō erit i superficie: in medullis me-
is erit qd diligo te. Nihil enim interio-
medullis nostris: interiora ossa sūt carne: me-
dulle interiores sūt ipsis ossibus. Quisqz
ergo in superficie colit deum: magis placere
vult hoibz. Aliud aut intus senties: nō of-
fert holocausta medullaz: cui aut medul-
lam inspicit: ipm totu accipit. Holocausta
medullata offerā tibi. Cū incenso z ari-
etibus. Arietes duces ecclie. Lotu cor-
pus christi loqz hoc est qd offert deo incen-
sum. Quid est oratio cū incenso z arieti-
bus: Maxime enī arietes orāt pgregibz.
Offerā tibi boues cum hircis: Boues iuenimz
trituras: z ipsi offerunt deo: Apls de annūciatoribus euāgelij di-
xit: intelligēduz qd scptū ē: Boui trituras
os nō infrenabis. Nūqd de bobus ptinet
ad deum: Ergo magni illi arietes: magni
boues. Quid illi qui forte cōscij sūt: aliqz
peccatoz: qui forte in ipso itinere lapsi sūt:
z sauitati p penitētiā sanāt: Nūquid z ipi
remanebūt: z ad holocausta nō ptinebūt:
Ne ipsi timeant addit z hircos. Holocau-

Alia lra.
t arietu.

sta inquit medullata offerā tibi: cū incenso
z arietibz: offerā tibi boues cū hircis: Ad-
iunctione ipsa saluantur hirci: per se non
possunt: adiuncti bobus accipiunt. Tali-
bus enim dictum est: Facite vobis ami-
cos de māmōna iniquitatis: vt z ipsi recipi-
ant vos in eterna tabernacula. Ergo illi hir-
ci nō erūt a sinistris: qz fecerūt sibi amicos
de māmōna iniquitatis. Qui aut hirci ad si-
nistrā: Quibz dicit. Esurui z nō dedistis
mibi māducare: nō qui peccata sua elemo-
synis redemerunt. Venite audite z
narrabo vobis oēs qui timetis de-
um: Veniam: audiam qd narratur ē.
Venite audite z narrabo. Sz quid: Veni-
te z audite oēs qui timetis dñm. Si dñm
nō timetis: nō narrabo. Nō est quibus nar-
retur: vbi dei timor nō est. Bei timor ape-
riat aures: vsit qd intret: z qua intret: qd
narraturus sum. Sed qd est narraturus:
Quāta fecit anime mee. Ecce narra-
re vult. Sed quid est narraturus: An for-
te quantū pateat terra: quantū distendatur
celū: z quot sint sidera: z que sint vices so-
lis z lune. Ista creatura pagit ordinē suuz
qui multū eā curiose quieserūt: eius crea-
torē ignorauerūt. Illud audite: illud acci-
pite: o qui timetis dñm: quāta fecit anime
mee. Si vult z vestra est. Quāta fecit aie
mee: Ad ipsum ore meo clamaui:
Et hoc ipm factū dicit aie sue: vt ad ipsuz
ore suo clamaret: factū esse dic anime sue:
Ecce fratres gētes eramus: z si non in no-
bis: in parētibus nostris. Et qd dicit Apls:
Scitis quādo gētes eratis: ad simulachra
sine voce quodāmodo ascēdebatis indu-
cti: Bicat nūc ecclia quanta fecit aie mee:
ad ipm ore meo clamaui. Homo ad lapi-
dem clamabā: ad lignū surdū clamabā: si
mulachris multis loquebar: iaz imago dei
cōuersa est ad creatorē suū. Qui dicebam
ligno: pater meus es tu. z lapidi: tu me ge-
nuisti: mō dico pater noster qui es in celis.
Ad ipm ore meo clamaui: Ore meo iā nō
ore alieno. Quā clamabā ad lapides in va-
na conuersatione paterne traditionis: ore
alieno clamabam: quando clamaui ad to-
minum: quod ipse donauit: quod ipse in-
spirauit: ad ipm ore meo clamaui. Et ex-
altaui sub lingua mea. Quid est cla-
maui ore meo: z exaltaui sub lingua mea:
Ipsum publice pdicaui: ipm in secreto cō-
fessus sum. Parū est desi exaltare lingua:
sed z sub lingua. Quod certus loqueris: b

Alia lra.
t exaltat.

tacitus cogites. Ad ipm ore meo clamaui
z exaltaui sub lingua mea. Uide q̄ vult in
secreto esse integer q̄ offert holocausta me-
dullata. Hoc agite fratres: hoc imitamini:
vt dicatis. Venite audite quāta fecit ani-
me mee. S̄ia enī que enarrat ipsius gratia
fiunt in aīa nostra. Uidete alia que dicat.

**Iniquitatem si aspexi in corde
meo: nō exaudiet dñs.** Considerate
mō fr̄es: q̄ facile: q̄ quotidie hoīes erube-
scentes hominū iniquitates accusāt: ma-
le fecit: p̄dite fecit: sceleratus hō ē: hoc for-
te p̄pter hoīes dicit. Uide si non in corde
tuo conspici iniquitatē: ne forte qd̄ rep̄hē-
dis in altero cogites facere: z iō in illū cla-
mes: nō qz fecit: sed qz inuēt̄ est. Redi ad
te: intus esto tibi iudex. Ecce in cubiculo
tuo abscondito: i ipsa vena itima cordis tui
vbi tu solus es: z ille qui videt illic: tibi di-
spliceat iniquitas: vt placeas deo. Noli il-
lam respicere: id noli illā diligere: sed poti-
us despice: id est contemne z auertere ab
ea. Quicquid letū pmiserit vt illiciat ad
peccādū: quicquid triste minatū fuerit: vt
impellat ad malefaciendū: totū nihil ē: to-
tum transit: despici dignū est vt calceet: nō
cōspici vt acceptet. Suggestit enī aliquā-
do per cogitationes vel verba colloquen-
tū maloz: Corrupūt enī mores bonos
colloquia mala: tu noli ea respicere. Sed
parū est in vultu: parū est in lingua: in cor-
de noli respicere: id est noli diligē: noli ac-
ceptare. Nā respectū p̄ dilectione poni q̄-
tidianū est: primo quia de deo dicim̄: re-
spexit me. Quid est respexit me: Ante enī
te nō videbat: Aut rursus attendebat: et
p̄cibus tuis cōmonitus est: vt in te oculos
mitteret: Uidebat te z aī: sed respexit me
dicens dilexit me. Et homini qui te videt: et
rogas eū dicit: vt misereat tui: respice me.
Uidet te: z dicit respice me. Quid ē respi-
ce: Bilige attēde: miserere mei. Ergo non
ideo dixit iniquitatē si aspexi i corde meo:
qz oīno nulla iniquitas suggerit cordi hu-
mano: Ibi suggerit: non cesset suggestio: s̄
fiet respectio. Si enim conspicias iniquita-
tem: retro aspicias: z incurris sentētiā dñi
dicēt̄ i euāgelio: Nemo ponēs manū sup
aratrū: z respiciēs retro apr̄ est regno dei.
Quid ergo debeo facē: Quod ait Ap̄s:
que retro oblitus in ea que ante sūt exten-
tus. Retro enī nostra omnia q̄ trāsierunt:
iniqua sunt. Nemo ex bono venit ad chri-
stum: omnes peccauerūt: vt credēdo iustifi-

cent. Perfecta iusticia nō erit: nisi i illa vi-
ta: tñ ad p̄fectum z mores boni ab ip̄o in-
spirant: ab ip̄o donant: Noli ergo tua me-
rita cōputare: noli z si suggerit iniquitas:
noli p̄sentire. Quid enī ait: Iniquitates si
conspexi in corde meo: non exaudiet dñs.

Propterea exaudiuit me deus:
Quia iniquitatē nō cōspexi in corde meo.
Et intendit voci orationis mee.
Benedict̄ deus me: qui non amouit de-
p̄cationē meā z misericordiā suā a me. Te-
net sensuz ab eo loco vbi ait: venite audite
narrabo vobis oēs qui timetis dñm quan-
ta fecit anime mee: z dixit que auditis z ad
finē ita cōclufit. **Benedict̄ de^o me-
us qui non amouit dep̄cationem
meā z misericordiā suā a me.** Sic
enim puenit ad resurrectionē iste qui loq̄
vbi iam z nos spe sum̄: imo z nos sumus:
z nostra vox ista est. Q̄diu ergo h̄ sumus
hoc rogemus deū: vt non a nobis amoue-
at dep̄cationē nostrā: z misericordiā suā:
id est vt pseueranter orem̄: z pseueranter
misereat. Adulti enim languescunt in oran-
do: z in nouitate sue conuersionis seruen-
ter orant: postea languide: postea frigide:
postea negligenter quasi securi fiunt. Uig-
ilat hostis: dormis tu. Ipse dñs p̄cepit i
euāgelio: qz optet semp orare z nō deficē.
Et dat similitudinē de illo iniquo iudice q̄
nec deū timebat: nec hominē reuerebat:
quē iterpellabat illa vidua quotidie vt au-
diret eaz: z cessit tedio: qui nō flectebatur
misericordia: z ait sibi iudex nequā: Si nec
deū timeo nec hoīes reuereor vel p̄pter te
dium qd̄ mihi quotidie facit hec vidua: au-
diam causam eius z vindicabo eā. Et ait
dñs. Si iudex hoc nequā fecit: par̄ vester
nō vindicabit electos suos qui ad euz cla-
mant die z nocte: Ita dico vob̄ faciet iudi-
ciū eoz cito. Ergo nō deficiam̄ in oratio-
ne. Ille qd̄ p̄cessur̄ ē: z si differt: nō aufert.
Securi d̄ pollicitatione ip̄i nō deficiam̄
in orādo: z h̄ ex b̄nficio ip̄ius est. Propte-
rea dixit: **B̄ndict̄ de^o me:** q̄ non amouit
dep̄cationē meā: z misericordiā suā a me.
Cū vider̄ nō a te amotā dep̄cationē tuā:
secur̄ esto: qz non ē a te amota misericor-
dia eius.

**Explicit Tractatus de ps̄. LXV
Incipit Tractatus de ps̄. LXVI**

Prefatio.
Quoniam caritas vestra in duobus
psalmis qui iā tractati sūt exhor-

Alia lra.
† nō habet.

Alia lra.
† attrēdit.
† dep̄catiōis.

Alia lra.
† nō habet.
Alia lra.
† orationē.